

N:o 8.

Af herr **O. H. Ström**, om sådan ändring i bränvinsförsäljningsförelöningen, att förbud meddelas mot försändelse af spirituösa drycker mot efterkraf m. m.

Ett oskick, som på senare åren, i synnerhet i de norrländska landkommunerna, i oroväckande grad tilltagit, är efterkrafssändningen af spirituosa, hvarigenom kommunernas sträfvan att genom utminuterings- och utskänkningsrättigheternas indragning verka i nykterhetens och sedlighetens intresse i högsta grad motverkas.

Genom lättheten för hvem som helst, han må vara i aldrig så torftiga omständigheter, att, tack vare efterkrafvet, medan sjöfarten ännu pågår, kunna få spirituosa sänd till orten för att, när penningar hunnit anskaffas, utlösas hos ångbåtskommissionären eller speditören, som härvidlag äro mellanhänder, lockas den fattige arbetaren, drängen eller bondsonen att requirera den förderfliga varan, hvilket eljest icke skulle skett. Dessutom lockas köparne att köpa så stort parti som möjligt genom löftet i braskande tidningsannonser att erhålla desto flera gratisflaskor, ju större parti som köpes. En god del af sommarens förtjenster, som eljest kunnat insättas i sparinnätningar eller användas till andra nyttiga ändamål, åtgår till utlösande af det efterlängtade efterkrafsgodset, om icke medel dertill rent af lånas af andra. Då man omsider utlöst varan, fördelas den som oftast emellan en mängd intressenter i affären, en i lag förbjuden salning, som åklagaren blott sällan blir i tillfälle att beifra, såvida icke under den omedelbart efter delningen företagna grundliga afprofningen af varan och det deraf föranledda ruset intressenterna komma i tvist med hvarandra, som slutligen ur-

artar till slagsmål och blodsdåd, vid hvilkas beifrande under ransakningens gång den ursprungliga anledningen till brotten kommer i dagen.

Inom min valkrets hafva blott under sista halfåret af dylik anledning timat två sådana fall, då de misshandlade blott genom omsorgsfull läkarevård undgått döden, men föröfvarne af dåden, som i nyktert tillstånd icke varit illa kända, fått gälda sina under ruset utöfvade våldsamheter med längre tids straffarbete.

Att, sedan kronobetjeningen genom nitiskt fullgörande af sin pligt lyckats utrota lönkrögeriet, ett annat knappast mindre ondt skall uppstå genom efterkrafssändningen, är beklagligt, och måste en damm häremot sättas genom införande i lagstiftningen af sådana stadganden, som stäfja oskicket och för kronobetjeningen underlätta ordningens upprätthållande.

Att stora landsdelar skola lida, därför att några spirituosahandlande utan risk, enär varan återfås, om den ej utlöses, skola inhösta stora vinster, kan icke vara förenligt med det allmänna bästa. Att affärer sådana som de af mig angifna måtte vara lukrativa, framgår deraf, att allt flera och flera firmor börja bedrifva sådana, hvilket synes af de i synnerhet mot slutet af seglationen talrika tidningsannonserna med erbjudande af flaskor på köpet.

Af hvad jag nu anfört framgår tydligt, att kraftiga åtgärder måste vidtagas för att göra slut på det florerande oskicket och afvärja den hotande landsplågan, men för en enskild motionär är svårt att angifva de förändringar eller tillägg till bränvinslagstiftningen, som böra göras, utan torde det vara lämpligast, att detta öfverlemnas åt bevillningsutskottet, som dertill är bäst kvalificerad.

Ett verksamt medel tror jag dock det skulle vara, om det stadgades, att efterkrafssänd spirituosa skulle vara underkastad beslag och afsändaren dessutom bötfällas till högre belopp för hvarje gång han gjorde sig skyldig till förseelsen, hvarjemte hvar och en, hvilken i egenskap af kommissionär eller eljest tillhandagår vid emottagande och utlemnande af dylik spirituosa eller förmedlar liquider för densamma, skulle likställas med den, som tillhandagår med anskaffande af spirituosa, och därför bötfällas.

På grund af min utveckling af ärendet i fråga får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta sådana bestämmelser i bränvinsförsäljningsförordningen, att efterkrafssändning af spirituosa blir förbjuden och att ansvar för öfverträdelse af förbudet blir stadgadt icke allenast

för afsändaren af spirituosa, utan äfven för den eller dem, som befrämja sådana affärer genom att i ett eller annat afseende dervid biträda såsom mellanhand emellan säljare och köpare, samt att mot efterkräf afsänd spirituosa skall vara beslag underkastad och dömas förbruten.

Stockholm den 20 januari 1896.

O. H. Ström.